

Summary of the doctoral dissertation “On Truth and Totalitarianism: Assessing Contemporary Relevance of Dietrich von Hildebrand’s Political Philosophy”

by Hrvoje Vargić

Dietrich von Hildebrand was arguably one of the key philosophical personalities of the 20th century within Christian-personalist and realist-phenomenological circles. During 1930s in Vienna, he published a series of political essays in the journal *Der Christliche Ständestaat* which was supported by Austrian Chancellor Engelbert Dollfuss. The journal will be published from 1933 until the annexation of Austria in 1938. In it, Hildebrand published most of his political philosophy in the form of essays. The primary aim of the journal was the fight against National Socialism, although it also attacked communism and liberalism with equal fierceness. Due to his work in *Der Christliche Ständestaat*, Hitler considered him one of the most important enemies of National Socialism in Austria.

The primary aim of Hildebrand’s political essays was not to comment on daily politics, but to analyze political phenomena from first principles. This insight into the essential nature of National Socialism will enable Hildebrand to recognize its evil nature very early on, already in the early 1920s. In his works, Hildebrand provides philosophical arguments against the three mentioned political ideologies. He recognizes that National Socialism and Bolshevism are essentially the same in their philosophical precepts, although they might differ in accidental features. He also shows that there exist fundamental philosophical similarities between these two totalitarian ideologies and liberalism.

Precisely because he analyses things from first principles, Hildebrand’s investigations show promising potential to be used for understanding the political situation of today. His analyses are not just relevant to understand the past, but they offer a quality method for interpreting the political phenomena in the present. For this reason, the main purpose of this dissertation is to thoroughly examine Hildebrand’s philosophical arguments against National Socialism, communism, and liberalism, and then assess whether and to what extent they are still useful for understanding the modern political phenomena.

We start this work by analysing both the historical context in which von Hildebrand fought his political battle, as well as his personal background. This analysis provides the background for

understanding the situation in which Hildebrand lived and worked before and during the years in which his political activism was happening.

In the second chapter, we provide a longer exposition of Hildebrand's phenomenological approach to philosophy and the main ideas and authors who influenced him in this regard. A special analysis is reserved for his three biggest influences: Husserl, Scheler, and Reinach. Although Hildebrand shares many commonalities with the early realist phenomenologists, he is an original thinker who furthers the research in phenomenology, so his main philosophical ideas need to be examined in their own respect.

This we do in the third chapter where we examine the central concepts of Hildebrand's personalism, namely, person, value, love, and community. Since Hildebrand never developed a full political philosophy of his own, the understanding of these concepts stands as a prerequisite for understanding his political writings. These ideas can be considered as anthropological, ethical and socio-ontological foundations of the political philosophy he never fully developed.

In the fourth chapter, Hildebrand's political thought is more deeply analyzed, first by providing the general context of his work, and then analysing in detail his arguments against National Socialism, communism, and liberalism. A special part of this chapter will be dedicated to the clarification of Hildebrand's positions towards authoritarianism and fascism, which remain controversial to this day, and which are sometimes used to blur the truly original and quality contributions of Hildebrand's philosophy.

Finally, the dissertation assesses the contemporary relevance of Hildebrand's philosophy. We use insights gained from analysing Hildebrand's philosophy in the earlier chapters and apply them to the analysis of the political situation of today. Our special focus is on investigating whether there are the same erroneous political ideas that Hildebrand recognized in his day still present in today's society. More concretely, we investigate whether and in which form today exists the dethronement of truth, negation of objective morality, anti-personalism, instrumentalization of religion, omnipotence of the state and deification of the collective – the traits which Hildebrand recognizes as cores ideas behind the totalitarian ideologies of the 20th century. We also examine how the potential totalitarian tendencies relate to the modern liberal-democratic society in which we live in. In conclusion, we offer judgement on whether Hildebrand's political philosophy sheds light on the complex political situation we live in today.

Streszczenie rozprawy doktorskiej „O prawdzie i totalitaryzmie: ocena współczesnego znaczenia filozofii politycznej Dietricha von Hildebranda”

autor: Hrvoje Vargić

Dietrich von Hildebrand był prawdopodobnie jedną z kluczowych osobowości filozoficznych XX wieku w kręgach chrześcijańskich personalistów i realistów fenomenologicznych. W latach 30. opublikował w Wiedniu serię esejów politycznych w czasopiśmie *Der Christliche Ständestaat*, wspieranym przez austriackiego kanclerza Engelberta Dollfussa. Czasopismo będzie publikowane od 1933 do aneksji Austrii w 1938. W nim Hildebrand opublikował większość swojej filozofii politycznej w formie esejów. Podstawowym celem pisma była walka z narodowym socjalizmem, choć z równą zaciekłością atakował także komunizm i liberalizm. Dzięki pracy w *Der Christliche Ständestaat* Hitler uważał go za jednego z najważniejszych wrogów narodowego socjalizmu w Austrii.

Podstawowym celem esejów politycznych Hildebranda nie było komentowanie codziennej polityki, ale analiza zjawisk politycznych na podstawie pierwszych zasad. Ten wgląd w istotę narodowego socjalizmu umożliwi Hildebrandowi bardzo wczesne rozpoznanie jego złej natury, już na początku lat dwudziestych. W swoich pracach Hildebrand dostarcza filozoficznych argumentów przeciwko trzem wymienionym ideologiom politycznym. Uznaje, że narodowy socjalizm i bolszewizm są zasadniczo takie same w swoich filozoficznych nakazach, chociaż mogą różnić się przypadkowymi cechami. Pokazuje też, że między tymi dwiema totalitarnymi ideologiami a liberalizmem istnieją zasadnicze podobieństwa filozoficzne.

Właśnie dlatego, że analizuje rzeczy od pierwszych zasad, badania Hildebranda wykazują obiecujący potencjał do wykorzystania dla zrozumienia dzisiejszej sytuacji politycznej. Jego analizy służą nie tylko do zrozumienia przeszłości, ale oferują również wysokiej jakości metodę interpretacji zjawisk politycznych w teraźniejszości. Z tego powodu głównym celem niniejszej rozprawy jest dogłębne zbadanie argumentów filozoficznych Hildebranda przeciwko narodowemu socjalizmowi, komunizmowi i liberalizmowi, a następnie ocena, czy i w jakim stopniu są one nadal przydatne dla zrozumienia współczesnych zjawisk politycznych.

Pracę tę rozpoczynamy od analizy zarówno kontekstu historycznego, w jakim von Hildebrand toczył swoją walkę polityczną, jak i jego osobistego pochodzenia. Analiza ta daje podstawę do

zrozumienia sytuacji, w której Hildebrand żył i pracował przed i w latach, w których toczył się jego polityczny aktywizm.

W rozdziale drugim przedstawiamy dłuższą ekspozycję fenomenologicznego podejścia Hildebranda do filozofii oraz głównych idei i autorów, którzy wpłynęli na niego w tym zakresie. Specjalna analiza jest zarezerwowana dla jego trzech największych inspiracji: Husserla, Schelera i Reinacha. Choć Hildebrand ma wiele cech wspólnych z wczesnymi fenomenologami realistycznymi, jest on oryginalnym myślicielem, który kontynuuje badania w dziedzinie fenomenologii, więc jego główne idee filozoficzne należy zbadać z uwzględnieniem ich własnego szacunku.

Czynimy to w rozdziale trzecim, w którym badamy centralne koncepcje personalizmu Hildebranda, a mianowicie osobę, wartość, miłość i wspólnotę. Ponieważ Hildebrand nigdy nie rozwinął własnej pełnej filozofii politycznej, zrozumienie tych pojęć jest warunkiem wstępnym zrozumienia jego pism politycznych. Idee te można uznać za antropologiczne, etyczne i socjontologiczne fundamenty filozofii politycznej, której nigdy w pełni nie rozwinął.

W rozdziale czwartym myśl polityczna Hildebranda jest głębiej przeanalizowana, najpierw poprzez przedstawienie ogólnego kontekstu jego pracy, a następnie szczegółowo przeanalizowano jego argumenty przeciwko narodowemu socjalizmowi, komunizmowi i liberalizmowi. Specjalna część tego rozdziału zostanie poświęcona wyjaśnieniu stanowiska Hildebranda wobec autorytaryzmu i faszyzmu, które do dziś pozostają kontrowersyjne i które są czasami wykorzystywane do zatarcia prawdziwie oryginalnego i jakościowego wkładu filozofii Hildebranda.

Na koniec rozprawa ocenia współczesną aktualność filozofii Hildebranda. Wykorzystujemy spostrzeżenia wyniesione z analizy filozofii Hildebranda we wcześniejszych rozdziałach i stosujemy je do analizy dzisiejszej sytuacji politycznej. Szczególny nacisk kładziemy na zbadanie, czy istnieją te same błędne idee polityczne, które Hildebrand rozpoznał w swoim czasie, nadal obecne w dzisiejszym społeczeństwie. Konkretniej, badamy, czy i w jakiej formie istnieje dzisiaj detronizacja prawdy, negacja obiektywnej moralności, antypersonalizm, instrumentalizacja religii, wszechmoc państwa i deifikacja zbiorowości – cechy, które Hildebrand uznaje za podstawowe idee totalitarnej ideologii XX wieku. Badamy również, w jaki sposób potencjalne tendencje totalitarne odnoszą się do nowoczesnego społeczeństwa liberalno-demokratycznego, w którym

żyjemy. Na zakończenie proponujemy osądzić, czy filozofia polityczna Hildebranda rzuca światło na złożoną sytuację polityczną, w której żyjemy dzisiaj.